

РЕШЕНИЕ

№ 364

гр. София, 15.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в
публично заседание на 10.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **11090** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Б. срещу ревизионен акт № [ЕГН]/24.06.2011 г., издаден от А. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден в оспорената част с решение № 2054/17.11.2011 г. на директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място].

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт, в частта на отказано право на данъчен кредит в общ размер на 19 828 лв. и лихви за забава в размер на 10 163,64 лв. Твърди се, че в хода на ревизионното производство са допуснати множество нарушения на регламентираните в ДОПК процедури по извършване на насрещните проверки. Изложени са подробни аргументи по отношение на доставките от отделните доставчици, като е посочено, че от представените в хода на ревизията доказателства се установява по категоричен начин реалността на доставките. Твърди се, че органите по приходите не са обсъдили и не са съобразили събраните в хода на ревизията доказателства. Оспорен е изводът, че доставките от [фирма] са безвъзмездни по своя характер. Искане се от съда да отмени ревизионния акт. В съдебното производство оспорващият се представлява от адв. А., който излага допълнителни аргументи за незаконосъобразност на РА в съдебно заседание и в писмени бележки, представени по делото. Претендира присъждане на разноските по делото в полза на жалбоподателя.

Ответната страна – директорът на дирекция "ОУИ" – [населено място], чрез процесуалния си представител юр. М., изразява становище за неоснователност на жалбата, моли съда да потвърди оспорения РА и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На основание решение № 1981/23.12.2010 г. на директора на ДОУИ със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1100126/05.01.2011 г., изменена със ЗВР № 1103964/31.03.2011 г., издадени от Ц. Н. - началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчни периоди от 01.02.2007 г. до 30.04.2007 г. и от 01.08.2007 г. до 31.08.2007 г. Издателят на тези ЗВР е упълномощен със заповед № РД-01-6/05.01.2010 г. на директора на ТД на НАП - С..

За резултатите от извършената ревизия е съставен ревизионен доклад /РД/ № 1103964/25.05.2011 г., връчен на 01.06.2011 г. В срока по чл. 117, ал. 5 ДОПК дружеството не е подало писмено възражение срещу РД.

Ревизията е приключила с оспорения в настоящото производство ревизионен акт № [ЕГН]/24.06.2011 г., издаден от А. Н. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., оправомощен със заповед за определяне на компетентен орган № К 1103964/30.05.2011 г. на органа, възложил ревизията. С ревизионния акт е отказано право на данъчен кредит в общ размер на 19 828 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 10 163,64 лв. С РА е възприета фактическата обстановка установена в РД, както и извършените с него констатации, както следва:

За установяване фактите и обстоятелствата от значение за извършваната ревизия, са предприети действия, описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт. Изисканите от ревизираното лице и от доставчиците, доказателства са приложени към преписката, въз основа на които се установява следното:

По отношение на доставките по фактурите, издадени от [фирма]:

В хода на ревизията е изготвено ИПДПОЗЛ № 1453-00-1059/08.02.2011 г., изпратено на дружеството-доставчик по куриер и получено на 12.02.2011 г. Извършено е посещение на адреса за кореспонденция, документирано с Протокол № 1110986/16.03.2011 г., при което не е открит представляващ дружеството.

С Протокол № 1107658/22.02.2011 г. са приобщени доказателствата, събрани в хода на първото ревизионно производство. Приложени са заверени копия на фактури № 144/26.02.2007 г., № 222/26.03.2007 г., № 223/27.03.2007 г., № 228/28.03.2007 г. и № 302/30.04.2007 г., издадени от [фирма] на [фирма]. Приложен е и договор от 15.02.2007 г. (л. 134), сключен между [фирма] - възложител и [фирма] –изпълнител, с предмет ремонти на метални конструкции – рекламни знаци, собственост на [фирма], чието местонахождение е описано в договора и е договорена цена за всяка отделна ремонтна дейност. В хода на ревизията са представени и 9 броя приемно-предавателни протоколи (л. 136 – л. 144) за всеки един от обектите, за които е договорено извършването на ремонтни дейности, с които е констатирано извършване на необходимите строително ремонтни дейности. Приложени са също: СД и дневник продажби за периодите на издаване на фактурите, хронологичен

регистър на сметка 411, аналитичен регистър на сметки 421, 4532, 501, 503, 703, оборотна ведомост гр. 20 за периода 01.02.2007 г. до 30.04.2007 г., оборотна ведомост за м. 02.2007 г., м.03.2007 г. и м. 04.2007 г., банково извлечение и копия от дневни финансови отчети.

Органите по приходите са приели, че са налице несъответствия между съдържанието на представените доказателства, състоящи се в разминаване между описанието на обектите по договора, приемно-предавателните протоколи и във фактурите, подробно описани на стр. 9 от РД. Констатирано е също, че в представените приемно-предавателни протоколи не са посочени лицата, които са ги подписали. Както в договора, така и в протоколите не са конкретизирани извършените ремонти, необходимите и вложените материали. Констатирано е от ревизиращите органи, че доставчикът е водил сметка 302 „материали”, но не са представени доказателства какви са те, каква част е вложена за изпълнение на процесните доставки. Изложени са мотиви, че не са представени фактури за закупени материали, не са налице данни за неат или собствен офис или склад от където е осъществена дейността, количествено-стойностни сметки за вложени материали, труд и техника. Ревизиращият екип е приел за установено, че дружеството е разполагало с две назначени лица на трудови договори, които нямат необходимата квалификация за изпълнение на ремонтните дейности. Въз основа на тези данни, е формиран извод, че от представените доказателства не може да се установи по безспорен начин реалността на фактурираните доставки. На основание чл. 68, ал.1, т. 1 във връзка с чл. 9 от ЗДДС, с РА е отказан данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма] в общ размер на 12 386 лв. за данъчни периоди м. 02.2007 г., м. 03.2007 г. и м. 04.2007 г. В хода на ревизията във връзка с представени от ревизираното лице доказателства за извършени последващи доставки, са извършени насрещни проверки на [фирма], [фирма] и [фирма] – получатели по тези доставки. Въз основа на представени от дружествата доказателства – фактури, договори, приемо-предавателни протоколи, свързани с производство и монтаж от страна на жалбоподателя на неоновии реклами, ревизиращият екип е направил извод, че ревизираното лице е извършвало облагаеми доставки и е получавало приходи от тях. Независимо от това, с РА е прието, че изпълнението на доставки от [фирма] не обосновава извод за реалността на доставките по издадените от [фирма] фактури. Изложени са мотиви, че нито ревизираното дружество, нито доставчикът му са представили доказателства за вида на извършените ремонти и как тези дейности са свързани с последващите доставки.

По отношение на доставките по фактурите, издадени от [фирма]:

Въз основа на справка в Търговския регистър органите по приходите са констатирани, че [фирма] е обявено в несъстоятелност и е с прекратена търговска дейност, считано от 19.05.2009 г., както и че собственикът на дружеството – М. А. Я. е починала на 08.11.2010 г. С Протокол № 1107658/22.02.2011 г. са приобщени доказателствата, събрани в хода на първото ревизионно производство. Приложени са фактури № 23/18.08.2007 г., № 24/ 20.08.2007 г. и № 27/21.08.2007 г., издадени от [фирма] на [фирма] с предмет на доставка „Ремонт покрив”, съответно в [населено място], [населено място] и [населено място].

Въз основа на представените доказателства, органите по приходите са приели за установено, че фактурите са включени в Дневника за продажби и СД за съответния период, ДДС към бюджета е начислен по реда на чл. 86 от ЗДДС, плащането е по банков и касов път. Представени са счетоводни разпечатки на сметки 411-Клиенти,

4532-Разчети за ДДС, 703-Приходи от продажби на услуги. Приложен е договор за възлагане на поръчка от 01.08.2007 г., сключен между [фирма]-възложител и [фирма]-изпълнител, с предмет „Поддръжка на покривни пространства, където има разположени рекламни съоръжения на възложителя”, находящи се в [населено място], [населено място] и [населено място]. Към договора са приложени три броя приемно-предавателни протоколи, в които е посочен адресът, на който се намира, ремонтираното покривно пространство и е записано, че след направен оглед е установено, че необходимите строително-ремонтни работи са изпълнени.

Представени са договори за наем на покривни пространства, сключени между [фирма] и собствениците на съответните жилищни сгради, от които се установява че ревизираното лице е наело за временно възмездно ползване: - покривното пространство на сградата, находяща се в [населено място], [улица], видимо от площад Централен, за монтаж на рекламни съоръжения; - покривното пространство на сградата, находяща се в [населено място], [улица] за монтаж на рекламно съоръжение; - североизточната част от покрива на сграда, находяща се в [населено място], бул. К. Б. I, [жилищен адрес] за монтаж на едно светлинно рекламно съоръжение.

Ревизиращият екип е посочил, че в договора и в приемно-предавателните протоколи не са конкретизирани извършените ремонти, необходимите и вложените материали. Констатирано е от ревизиращите органи, че доставчикът е водил сметка 304 „стоки”, но не са представени доказателства какви са те и каква част е вложена за изпълнение на процесните доставки. Изложени са мотиви, че не са представени фактури за закупени материали, не са налице данни за неат или собствен офис или склад от където е осъществена дейността, не са налице данни за притежавани от доставчика ДМА. Ревизиращият орган е приел за установено, че дружеството е разполагало с назначени лица на трудови договори, но не е посочил техния брой и квалификация.

Въз основа на извършен анализ на представените при ревизията договори за наем на покривни пространства, с РА е прието, че ревизираното лице е наело за временно възмездно ползване части от тези пространства. Същевременно, въз основа на процесните фактури, издадени от [фирма] и приложените приемно-предавателни протоколи, органите по приходите са приели, че са извършени ремонти на покривни пространства - пренареждане на керемиди и подмяна на хидроизолация, пълна подмяна на стара и полагане на нова изолация на целите покривни пространства, а не само на наетите части. Констатирано е, че във връзка с извършения ремонт на покрива на съответната сграда от ревизираното лице не е издавана фактура на етажната собственост, поради което е направен извод за безвъзмездност на доставката. Поради това, е направено заключение, че е налице неправомерно ползван данъчен кредит за услуга по ремонт на целите покривни пространства, а не само на наетите части. Прието е, че е извършена безвъзмездна доставка към собствениците на жилищните кооперации, с което е изпълнен състава на чл. 70, ал.1, т. 2 от ЗДДС, поради което на жалбоподателя е отказан данъчен кредит в размер на 7 442 лв. за данъчен период м. 08.2007 г.

Ревизионният акт е връчен на представител на ревизираното дружество на 28.06.2011 г. Жалбата по реда на чл. 152 ДОПК до директора на дирекция „ОУИ” – [населено място] е подадена чрез ТД на НАП С. град на 12.07.2011 г.

Между страните е сключено споразумение за удължаване срока за произнасяне по жалбата срещу РА (л. 24 от делото) с до два месеца, считано от датата на изтичане на

срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК. В срока, удължен със споразумението по чл. 156, ал. 7 от ДОПК, с решение № 2054/17.11.2011 г. директорът на дирекция „ОУИ” – С. е потвърдил ревизионния акт, в оспорената част.

По делото са приети писмените доказателства, представени от жалбоподателя и с административната преписка.

В хода на съдебното производство са изслушани и приети основно и допълнително заключение по допуснатата съдебно- счетоводна експертиза, изготвени от вещото лице Ю. Я.. Вещото лице е констатирало, че издадените от доставчиците [фирма] и [фирма] данъчни фактури за доставка на СМР услуги - производство и поставяне на метални конструкции за рекламни пана и ремонт на покривни пространства, са осчетоводени от [фирма]. При жалбоподателя е отразено разплащане по спорните фактури на каса и по банков път, и са съставени хронологични регистри на съответните сметки за разглеждания период. В счетоводството на [фирма], извършените доставки по процесните фактури са отразени по сметка 602 - Разходи за външни услуги, т.е. като текущи разходи за отчетния период. Съставена е счетоводна аналитичност по доставчици и обекти. Фактурираните суми отговарят по стойност на тези отразени при жалбоподателя. Въз основа на представените по делото доказателства, вещото лице е дало заключение, че доставчиците [фирма] и [фирма] са начислили и отразили в съответните счетоводни и данъчни регистри ДДС по издадените към [фирма] фактури.

По делото е представен от ТД на НАП – В. Т. ревизионен акт № 0400978/22.05.2008 г., издаден на [фирма] (л. 451 от делото), обхващащ и периода на издаване на процесните фактури. Ревизията е извършена по реда на чл. 122 ДОПК, но не са изложени конкретни констатации във връзка с декларираните от дружеството доставки.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите – чл. 118, ал. 2 ДОПК вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗНАП. Със заповед № К 1103964/30.05.2011 г., издадена от органа, възложил ревизията, А. Н. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., е определена за компетентен орган по издаване на ревизионен акт на [фирма]. Обжалваният РА е издаден и в предвидената от закона форма – чл. 120, ал. 1 ДОПК.

І. Жалбоподателят оспорва РА в частта на отказан данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма], като твърди, че от събраните в хода на ревизията доказателства по несъмнен начин се доказва реалността на доставките.

Въз основа на представените по делото доказателства и констатациите в РА и РД, съдът намира за основателни възраженията на оспорващия за допуснати нарушения при извършване на нарсрещната проверка на доставчика. Установява се, че ИПДПОЗЛ № 1453-00-1059/08.02.2011 г. е изпратено по куриер на адреса на доставчика и е получено на 12.02.2011 г. В приложената по делото разписка за

получаване на е посочено името и длъжността на лицето получило пратката, в нарушение на чл. 30, ал. 1 ДОПК. Поради това, следва да се приеме, че ИПДПОЗЛ не е връчено редовно на доставчика по пощата съобразно разпоредбите на чл. 29, ал. 3 и ал. 6 ДОПК. Същевременно, от органите по приходите е извършено едно посещение на адреса за кореспонденция, документирано с протокол № 1110986/16.03.2011 г., съгласно който не е открит представител на дружеството. По делото не са ангажирани доказателства и не се твърди в РА да е извършено второ посещение на адреса, както и да са извършени изискуемите действия за връчване на съобщение чрез прилагане на досието по реда на чл. 32 ДОПК. Поради това, следва да се приеме, че в хода на ревизията на доставчика не е редовно връчено искане за предоставяне на документи, поради което изводите на органите по приходите за непредставяне на доказателства се явяват неправилни.

От доказателствата по делото се установява по несъмнен начин и не се спори между страните, че фактури № 144/26.02.2007 г., № 222/26.03.2007 г., № 223/27.03.2007 г., № 228/28.03.2007 г. и № 302/30.04.2007 г., са издадени от [фирма] и са отразени в дневника за продажби и СД по ЗДДС на доставчика за съответния период. Фактурите са издадени за извършени доставки на услуги – ремонти на метални конструкции, договорени между доставчика и [фирма] с договор от 15.02.2007 г. Предмет на договора е ремонт на метални конструкции – рекламни знаци, собственост на [фирма]. В договора е посочено както местонахождението на всеки един от рекламните знаци, а така също и вида на съоръжението, и стойността на съответната услуга за всеки обект по отделно. Изпълнение на договорените услуги е констатирано с приемно-предавателни протоколи (л. 136 – л. 144), за всеки един от обектите, които са представени при ревизията, както от ревизираното лице, така и от доставчика.

Настоящият съдебен състав не споделя изводът на ревизиращите органи, възприет и от ответника, за липса на доказателства за реалност на процесните доставки на услуги. На първо място, този извод е мотивиран с обстоятелството, че доставчикът не е представил изисканите му документи по доставката, което обаче бе опровергано от представените по делото доказателства. Установено е, че в първото ревизионно производство доставчикът е представил изисканите му документи, които са приобщени към настоящата ревизия с протокол № 1107658/22.02.2011 г. От друга страна, както бе посочено по-горе, в хода на процесното ревизионно производство органите по приходите не са изискали по надлежен ред представянето на документи от [фирма].

На следващо място, констатираните от органите по приходите несъответствия между съдържанието на фактурите, договора и приемно-предавателните протоколи, са несъществени и доколкото са налице такива, те касаят единствено несъществени различия в адреса на рекламното съоръжение. Така например, в договора е предвидено извършването на ремонтни дейности на обект в [населено място],

[улица], а с протокола е констатирано изпълнението на услугата на обект в [населено място], [улица]. В приемно-предавателен протокол от 19.05.2007 г. (л. 253 от делото) е констатирано извършването на ремонтни дейности на обект в [населено място], [улица] А – рекламен знак на Б., същата услуга – с идентичен адрес е описана в договора, но е посочено, че рекламният знак е на К.. Така констатираните разминавания, които най-вероятно представляват технически грешки, не биха могли да обосноват извод за нереалност на доставките или да опорочат достоверността на представените доказателства.

Във всеки един от представените приемно-предавателни протоколи са посочени представителите на двете дружества, които са присъствали при съставянето им и са ги подписали. Ето защо, неправилно ревизиращият орган е приел, че в протоколите не са посочени имената на лицата, които са ги подписали. Същевременно, в представените протоколи е описан обекта, на който е извършен монтаж и/или ремонт и неговото местонахождение, а конкретният вид на извършените дейности е описан в процесните фактури.

Представените от доставчика извлечения от счетоводни регистри, не са обсъдени както от ревизиращите органи в РА, така и от ответника - в постановеното потвърдително решение, а тяхното съдържание не е оспорено в настоящото съдебно производство. Съгласно заключението на вещото лице, което съдът кредитира като неоспорено от страните и съответстващо на приетите по делото писмени доказателства, издадените фактури са отразени в счетоводството на доставчика като приход от клиенти по дебита на сметка 411 „клиенти“ и кредита на сметка 703 „приходи от продажби на услуги“, а данъкът е отразен по кредита на сметка 4532 „начислен ДДС от продажби“ и като задължение към бюджета.

Между страните не се спори, че за периодите на издаване на процесните фактури в дружеството-доставчик са работили две лица по трудово правоотношение. Ревизиращите органи са посочили, че работниците не са имали необходимата квалификация за изпълнение на ремонтните дейности, но не са посочили на какви длъжности са били назначени и каква квалификация е бил необходима за изпълнение на доставките.

С оглед установените факти въз основа на гореописаните доказателства, настоящият съдебен състав приема за незаконосъобразен извода на органите по приходите за липса на реално извършени услуги по договора от 15.02.2009 г., отразени в процесните фактури. От представените по делото доказателства се установява, че договорените между страните услуги по монтаж и ремонт на рекламни метални конструкции са реално изпълнени. Това се установява от представените по делото приемно-предавателни

протоколи, в които е констатирано извършването на услугите и са описани обектите, на които са изпълнени. Същевременно, съгласно заключението на вещото лице процесните доставки са отразени в счетоводството на доставчика. Действително, във връзка с изпълнението на процесните доставки от доставчика не са представени данни за вложените материали и техника, но това обстоятелство само по-себе си не обосновава извод за неизпълнение на услугите.

С Решение на СЕС от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11 е дадено задължително тълкуване на чл. 167, чл. 168, буква „а“, чл. 178, б. „а“, чл. 220, т. 1 и чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на ДДС. Съгласно т. 2 от диспозитива на цитираното решение, разпоредбите на чл. 167, чл. 168, буква „а“, чл. 178, б. „а“, чл. 220, т. 1 и чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО на Съвет от 28 ноември 2006 г. относно общата система на ДДС не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае право на приспадане, поради това, че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на данъка върху добавената стойност, или поради това, че въпросното данъчнозадължено лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, макар да са изпълнени предвидените в Директива 2006/112 процесуални и материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане и данъчнозадълженото лице не разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на въпросния издател. В разглеждания случай, жалбоподателят и доставчикът са представили доказателства, обосноваващи извод за реалност на доставките по процесните фактури. Съобразно задължителното тълкуване на чл. 167, чл. 168, буква „а“, чл. 178, б. „а“, чл. 220, т. 1 и чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО дадено от СЕС с цитираното решение не следва да се вменява в тежест на жалбоподателя да ангажира доказателства за кадрова, материална и техническа обезпеченост на прекия доставчик, а така също и за обстоятелството от кои лица реално са изпълнени услугите. В случая е доказано по категоричен начин, че спорните доставки са свързани с дейността на жалбоподателя и с изпълнението на облагаеми доставки от негова страна. Безспорно е установено, че рекламните конструкции са доставени и изградени от [фирма] в полза на негови клиенти – [фирма], [фирма], [фирма].

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав, намира, че с РА незаконосъобразно е отказано право на данъчен кредит по фактурите,

издадени от [фирма]. В случая са представени доказателства за реално изпълнение на доставките на услуги по смисъла на чл. 9 ЗДДС и са налице условията за упражняване правото на данъчен кредит по чл. 71, т. 1 от ЗДДС.

II. С РА е отказано право на данъчен кредит по фактури № 23/18.08.2007 г., № 24/ 20.08.2007 г. и № 27/21.08.2007 г., издадени от [фирма] на [фирма].

Между оспорващия и доставчика е сключен договор от 01.08.2007 г., с предмет „Поддръжка на покривни пространства, където има разположени рекламни съоръжения на възложителя”. В договора е описано местонахождението на обектите, както и дължимите действия от изпълнителя – оглед, отстраняване на повреди, течове и всякакъв вид повреди. Предвидено е, че стойността на необходимите материали е за сметка на изпълнителя. Конкретните видове ремонтни дейности са описани в всяка една от процесните фактури: № 24/ 20.08.2007 г. – ремонт покрив [населено място] – 500 кв.м., пренареждане на керемиди и подмяна на хидроизолация; № 23/18.08.2007 г. – пълна подмяна на стара и полагане на нова изолация на обект в [населено място]; № 27/21.08.2007 г. - пренареждане на керемиди и подмяна на хидроизолация на обект от 320 кв.м. в [населено място]. В този смисъл, необосновано е твърдението на ревизиращите органи за липса на конкретизация на извършените ремонтни дейности. Видно е, че в процесните фактури се съдържа ясно и конкретно описание на извършените ремонтни дейности, в т.ч. и на обекта, на който са изпълнени. Изпълнението на доставките е констатирано от получателя с представените по делото 3 бр. приемно-предевателни протоколи. Органите по приходите са констатирали, че през ревизирания период доставчикът е разплагал с наети работници, но не е установена тяхната квалификация и броя им.

Съгласно заключението на вещото лице Я., издадените от [фирма] фактури са отразени като приход от клиенти по дебита на сметка 411 „клиенти” и кредита на сметка 703 „приходи от продажби на услуги”, а данъкът е отразен по кредита на сметка 4532 „начислен ДДС от продажби”. Следователно, доставките са отразени в счетоводството на доставчика.

С оглед установените факти въз основа на гореописаните доказателства, настоящият съдебен състав приема за незаконосъобразен извода на органите по приходите и на ответника за липса на реално извършени услуги от [фирма]. От представените по делото доказателства се установява, че договорените между жалбоподателя и доставчика услуги по ремонт на покривни пространства са реално изпълнени по смисъла на чл. 9 ЗДДС и са изпълнени условията за упражняване правото на данъчен кредит по чл.

71, т. 1 от ЗДДС.

Съобразно задължителното тълкуване на чл. 167, чл. 168, буква „а“, чл. 178, б. „а“, чл. 220, т. 1 и чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО дадено с Решение на СЕС от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11, настоящият съдебен състав намира, че в тежест на жалбоподателя не следва да се вменява задължението да ангажира доказателства за кадрова, материална и техническа обезпеченост на прекия доставчик, а така също и за обстоятелството от кои лица реално са изпълнени услугите. В случая е доказано по категоричен начин, че мажду доставчика и ревизираното лице са били налице облигационни отношения, предмет на които са извършените от [фирма] СМР, същите са фактурирани и осчетоводени в счетоводствата на двете дружества. Бесспорно е установено, че спорните доставки са свързани с дейността на жалбоподателя и с изпълнението на сключени от него договори.

Неправилно ревизиращите органи са приели, че по отношение на одставките от [фирма] е налице основание за отказ на данъчен кредит по чл. 70, ал.1, т. 2 от ЗДДС, тъй като са извършени безвъзмездни доставки към собствениците на жилищните кооперации. Установява се по безспорен начин, че оспорващият е сключил договори за наем на покривни пространства от жилищни сгради (л. 196 и сл. от делото), въз основа на което е придобил право на временно възмездно ползване на следните обекти: - част от покривното пространство на сградата, нахождаща се в [населено място], [улица], видимо от площад Централен, за монтаж на рекламни съоръжения; - част от покривното пространство на сградата, нахождаща се в [населено място], [улица] за монтаж на рекламно съоръжение; - североизточната част от покрива на сграда, нахождаща се в [населено място], бул. К. Б. I, [жилищен адрес] за монтаж на едно светлинно рекламно съоръжение. Съгласно, предмета на услугите, описан в процесните фактури, ремонтните дейности от [фирма] са изпълнени именно на тези наети от жалбоподателя пространства. Във всеки един от трите договори за наем е предвидено задължение за наемателя при демонтиране на съоръженията да възстанови целостта на покривното пространство, поради което следва да се приеме, че доставките са извършени в изпълнение на договорно задължение на [фирма] по възмездните договори за наем. Същевременно, в хода на ревизията не са събрани доказателства за точния размер – квадратура, на наетите от оспорващия пространства, за да се приеме за обоснован изводът на ревизиращите, че ремонтите са извършвани и на частите от покривите, които не са били предмет на договорите.

Предвид гореизложеното, ревизионният акт, в оспорената част се явява издаден в нарушение на материалния закон и следва да бъде отменен.

С оглед заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноски и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, такива следва да се присъдят съобразно изхода на делото. Жалбоподателят е направил разноски по делото в общ размер на 750 лева, от които 50 лв. – платена държавна такса и 700 лв. платено възнаграждение за вещо лице по изслушана съдебно-счетоводна експертиза. По делото не са представени доказателства за уговорено и платено адвокатско възнаграждение от оспорващия на представляващия го по делото адвокат, поради което такова не следва да бъде присъждано с решението.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № [ЕГН]/24.06.2011 г., издаден от А. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден в оспорената част с решение № 2054/17.11.2011 г. на директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място].

ОСЪЖДА Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място] да изплати от бюджета си на жалбоподателя [фирма], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в общ размер на 750 лева (седемстотин и петдесет лева).

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: